

РЕШЕНИЕ

№ 87

гр. ЛЕВСКИ, 22.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛЕВСКИ в публично заседание на двадесет и шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Д. К. Николаева

при участието на секретаря ИЛИЯНА П. И.-ИВАНОВА
като разгледа докладваното от Д. К. Николаева Гражданско дело №
20234410100622 по описа за 2023 година
въз основа на данните по делото и закона, за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са от Г. П. К. от с.Т., общ.Л., срещу „Юробанк България“ АД, гр.София като правопреемник на „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А.“, клон България, гр.София, „Кардиф - Общо Застраховане“ АД, чрез „Кардиф - Общо Засатраховане, Клон България“ КЧТ и „Кардиф Животозастраховане“ АД, чрез „Кардиф Животозастраховане, Клон България“ КЧТ, кумулативно обективно и субективно съединени иски, както следва:

1. Иск с правно основание **чл.26 ЗЗД** от Г. П. К. срещу ответника „Юробанк България“ АД, като правопреемник на „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А.“, клон България, за прогласяване нищожността на Договор за потребителски паричен кредит №Р*** от 19.10.2020г.;

2. Иск с правно основание **чл.34 ЗЗД, вр. чл.55, ал.1, предл. първо от ЗЗД** от Г. П. К. срещу ответника „Юробанк България“ АД, като правопреемник на „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А.“, клон България, за осъждане на ответника да възстанови на ищцата сумата от **140 лв.** - платена без правно основание въз основа на нищожния Договор за потребителски паричен кредит №Р*** от 19.10.2020г.;

3. Иск с правно основание **чл.26 ЗЗД** от Г. П. К. срещу ответниците „Кардиф - Общо Застраховане“ АД, чрез „Кардиф - Общо Застраховане, Клон България“ КЧТ и „Кардиф Животозастраховане“ АД, чрез „Кардиф Животозастраховане, Клон България“ КЧТ за признаване за установено

спрямо ответниците нищожността на застрахователно съглашение, за което е издаден Сертификат №*** от 19.10.2020г. за застраховка „Защита на плащанията“ и по което е платена застрахователна премия в размер на 1423,20 лв. и Сертификат №*** за застраховка защита на плащанията по кредитни карти.

Ищецът твърди, че на 19.10.2020г. между него и „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България бил сключен Договор за потребителски паричен кредит Р***/19.10.2020г., по силата на който е договорено, че на кредитополучателя се предоставя кредит в размер на 4000лв., при ГПР в размер на 26,72 %, лихвен процент в размер на 22,22 %, платим на 60 месечни вноски с крайна падежна дата 15.09.2025г. Общата сума, която кредитополучателят било уговорено да заплати за периода на действие на договора, била в размер на 8188,80лв.

Страните постигнали съгласие, че кредитополучателят дължи застрахователна премия в размер на 1 368,46лв., като в чл.2 от договора било предвидено, че тя ще се плаща разсрочено с всяка месечна погасителна вноска - равен брой вноски, част от всяка месечна вноска. Уговорено било, че потребителят дължи и такса ангажимент в размер на 140лв., като в чл.2 от договора било предвидено, че таксата за ангажимент се дължи от кредитополучателя срещу задължението на кредитора да сключи договора при фиксиран лихвен процент по смисъла на пар.1, т.5 от ЗПК, при съдържащите се в този документ условия, размери и срокове. В чл.2 от договора било предвидено, че таксата ангажимент се заплаща от кредитополучателя при усвояване на кредита, като кредиторът удържа сумата, посочена в поле „Такса ангажимент“ от общия размер на кредита.

В изпълнение на задължението на кредитополучателя да се застрахова било сключено застрахователно съглашение между него, от една страна, и втория и третия ответници, от друга - Кардиф Животозастраховане, Клон България и Кардиф Общо Застраховане, Клон България, за което бил издаден Сертификат №***.

Навежда довод, че Договор за потребителски паричен кредит Р***/19.10.2020г. е недействителен на основание чл.22 от ЗПК на няколко основания:

Не са спазени изискванията на чл.11, ал.1, т.20 от ЗПК, тъй като договорът не съдържа размера на лихвения процент на ден.

Текстът на договора за кредит и условията по него са изписани на шрифт, който е по-малък от 12 и с това е нарушена разпоредбата на чл.10, ал.1 ЗПК.

Кредиторът не е изпълнил задължението си по чл.10, ал.1 от ЗПК да състави всички приложения към договора - Сертификат № Р*** и общите условия по застраховките, по ясен и разбираем за потребителя начин, частно проявление на което изискване е условието клаузите на договора да бъдат изготвени с шрифт не по-малък от 12.

ГПР, разписан в договора, е неверен и в по - нисък процент от реално приложеният в правоотношението, което съставлява нарушение на чл.11, ал.1, т.10 от ЗПК във вр. с чл.10, ал.1 във вр. с чл.19, ал.1 и ал.2 от ЗПК.

В договора е посочен ГПР в размер на 26,72%, като това било неточно и подвеждащо, тъй като в този размер не били включени размерът на таксата ангажимент и застрахователната премия.

Навежда довод, че таксата за ангажимент в размер на 140лв. не следва да е част от общия размер на кредита от 4000лв. Съгласно чл.19, ал.1 от ЗПК, ГПР по кредита изразява общите разходи по кредита за потребителя, настоящи или бъдещи (лихви, други преки или косвени разходи, комисиони, възнаграждения от всякакъв вид, в т.ч. тези, дължими на посредниците за сключване на договора), изразени като годишен процент от общия размер на предоставения кредит. В процесния договор кредиторът заблуждаващо бил посочил, че общият размер на кредита е в размер на 4000лв., като съгласно чл.2 от същия предвидил, че потребителят дължи такса за ангажимент, която се заплаща от кредитополучателя, като кредиторът удържа сумата, посочена в поле „такса ангажимент“, от общият размер на кредита. По силата на тази уговорка заемателят не бил усвоил сумата от 140лв., представляваща такса ангажимент, а разликата от 3860лв. Такса ангажимент неоправдано било посочено, че е част от заемния ресурс. Сочи, че такса ангажимент е задължителен общ елемент на кредитната сделка, защото тя е включена още от самото начало в договора като дължима и не е оставена на избор на потребителя и възможността да не се съгласи да я приеме. Ако би сторил това, той не би сключил договора, тъй като клаузите са стандартни и няма възможност за предоговаряне по тях.

Позовава се на задължителното разяснение в практиката на Съда на ЕС, съгласно което удържаните от главницата по кредита от кредитодателят суми за разходи не формират „общият размер на кредита“. В т.81 до т.91 и диспозитива от решение от 21 април 2016г. по дело C-377/14, Radlinger на СЕС бил даден отговор на преюдициалния въпрос как трябва да бъдат тълкувани член 10, параграф 2, буква г) от Директива 2008/48 и какъв е „размерът на усвояването“ при изчисляването на ГПР съгласно формулата, посочена в приложение I към Директива 2008/48, при положение, че в

договора за кредит формално е определен размер на кредита, който следва да бъде изплатен, но същевременно е уговорено, че веднага след предоставянето на кредита вземанията на кредитора за разходите по кредита и за първата погасителна вноска (или за следващите погасителни вноски) ще бъдат прихванати до определен предел от уговорената сума, така че прихванатите суми на практика изобщо не са изплатени на потребителя, нито са преведени по сметката му, а остават през цялото време на разположение на кредитора?

Сочи, че според тълкувателното разяснение на СЕС, член 3, буква л) и член 10, параграф 2 от Директива 2008/48, както и точка I от приложение I към тази директива трябва да се тълкуват в смисъл, че общият размер на кредита и размерът на усвояването включват всички предоставени на разположение на потребителя суми и поради това не включват тези, които заемотателят използва за покриване на свързаните със съответния кредит разходи и които на практика не се изплащат на потребителя. Според СЕС незаконосъобразното включване в общия размер на кредита на сумите, попадащи в общите разходи по кредита за потребителя, задължително би довело до изчисляване на по-нисък ГПР, тъй като при изчисляване на последния се взема предвид общият размер на кредита.

В случая застрахователната премия била задължителен общ елемент на кредитната сделка, защо била включена още от самото начало в чл.2 от договора като дължима и не била оставена на избор на потребителя. Същата била за допълнителна услуга, която била тясно свързана с договора, имала роля да го обезпечи, като същата услуга била условие, без което този договор нямало да бъде сключен при тези условия. Поради това обстоятелство, уговорената с договора застраховка в размер на 1423, 20 лв. е следвало да бъде включена в общите разходи по кредита, служещи за изчислението на ГПР, което кредиторът не бил сторил.

Сочи, че застрахователната премия в размер на 1423,20лв. също не е част от общия размер на кредита от 4000лв. Следователно в договора се предвижда ГПР в по-нисък размер от реалния размер на ГПР.

Твърди, че реалният размер на ГПР по кредита се изчислява, като към лихвата следва да се добави удържаната такса ангажимент от главницата, както и застрахователната премия. Твърди, че чрез занижаване на размера на ГПР и лихвения процент, кредиторът цели да заблуди потребителя за реалните параметри на договора за кредит, което представлява недобросъвестна търговска практика. Пзовава се на практика на СЕС в този смисъл.

Навежда довод, че неяснотите, вътрешното противоречие и

подвеждащото оповестяване на изискуемо с императивна норма съдържание, законодателят урежда като порок от толкова висока степен, че изключва валидността на договарянето(чл.22 ЗПК).

На следващо място сочи, че в процесния договор, кредиторът се бил задоволил единствено с посочването като абсолютни стойности на лихвения процент по заема и на ГПР. Липсвала ясно разписана методика на формиране на годишния процент на разходите по кредита /кои компоненти точно са включени в него и как се формира посоченият в договора ГПР от 26.72 %, което от своя страна е нарушение на основното изискване за сключване на договора по ясен и разбираем начин /чл.10, ал.1 ЗПК/. Във величината на ГПР като глобален израз на всичко дължимо по кредита следва по ясен и разбираем за потребителя начин да са инкорпорирани всички разходи, които длъжникът ще стори и които са пряко свързани с кредитното правоотношение. Пзовава се на Решение от 20 септември 2018г. по дело С-448/17 на СЕС в този смисъл.

Твърди, че бланкетното посочване единствено на крайния размер на ГПР, на практика обуславя невъзможност да се проверят индивидуалните компоненти, от които се формира и дали те са в съответствие с разпоредбата на чл.19, ал.1 ЗПК. Соци, че целта на цитираната разпоредба е на потребителя да се предостави пълна, точна и максимално ясна информация за разходите, които следва да направи във връзка с кредита, за да може да направи информиран и икономически обоснован избор дали да го сключи. Навежда довод, че от посоченото следва, че за да е спазена и разпоредбата на чл.11, ал.1, т.10 от ЗПК, следва в договора да е посочено не само цифрово какъв годишен процент от общия размер на предоставения кредит представлява ГПР, но и изрично, и изчерпателно да бъдат посочени всички разходи, които длъжникът ще направи и които са отчетени при формиране на ГПР. Като това задължително съдържание съгласно чл.11 от ЗПК следва да е налице към момента на подписване на договора от страна на кредитополучателя, тъй като именно към този момент същия следва да изрази своето информирано съгласие по отношение на неговите общи параметри.

Навежда следващ довод, че са нарушени и изискванията на чл.11, ал.1, т.9 във вр. с чл.10, ал.1 от ЗПК, тъй като кредиторът заблудил потребителя, че уговорената възнаградителна лихва в размер на 22,22 % е фиксирана - в СЕФ кредиторът предоставил преддоговорната информация, че дължимата лихва е непроменлива за целият период на олихвяване от 60 месеца.

Соци, че в чл.2 от договора е предвидено, че кредитополучателят заплаща такса ангажимент, срещу която кредиторът сключва договора при

фиксиран лихвен процент по смисъла на пар.1, т.5 от ЗПК. С разпоредбата на чл.7 от договора обаче кредитодателят бил уговорил правото си, в случаите на инфлация, по-голяма от 2 % на месечна база или 24 % на годишна база, да изменя размера на остатъчното задължение чрез увеличение на договорната лихва с индекса на инфлация за приложимия период. Навежда довод, че такова договаряне заобикаля изискванията на чл.11, ал.1, т.9. във вр. с чл.10, ал.1 от ЗПК за ясно и разбираемо разписване в условията на договора на дължимата от кредитополучателя цена за ползването на заемните средства. По силата на чл.21 ЗПК, нищожна е клауза от договор за потребителски кредит, която има за цел или за резултат заобикаляне на изискванията на закона. Навежда довод, че поради заобикаляне на изискванията на закона за прозрачно и точно разписване на възнаградителната лихва като фиксирана или като променлива, не е породила правно действие уговорената с процесният договор лихва в размер на 22.22 %. Подобно договаряне твърди да е и неравноправно, тъй като търговецът недобросъвестно и в ущърб на потребителя уговорил неясни условия за дължимата договорна лихва, пречатстващи последния да прецени икономическите последици на поетото от него задължение. Сочи, че по аргумент от чл.22, във вр. с чл.11, ал.1, т.9 от ЗПК, договорът за кредит нормативно бил уреден като възмезден, с оглед на което нищожността на клаузата за възнаградителна лихва имала за правна последица нищожност на цялата кредитна сделка.

Сочи, че по силата на чл.23 ЗПК, когато договорът за кредит е изначално недействителен заемополучателят дължи да възстанови на кредитора единствено чистата стойност на кредита, без да дължи лихви и други вземания. На това основание, всички плащания, извършени от ищцата в изпълнение на процесната нищожна кредитна сделка следва да бъдат отнесени за погашение на единственото действително негово задължение за реституция в патримониума на кредитодателя на вземането му за главничен дълг.

Навежда довод за недействителност и на застрахователната полица, за която е издаден **Сертификат № ***.**

Твърди недействителността на застрахователното съглашение да произтича от обстоятелството, че същото е лишено от своето основание. Застраховката била уговорена с цел да бъдат защитени плащанията на кредитополучателя по договора за потребителски кредит. Типичната и непосредствена цел на застрахователното съглашение е да се обезпечи изпълнението на задълженията по процесната кредитна сделка. Тази цел не

била осъществена поради обстоятелството, че договорът за потребителски кредит е изначално недействителен.

Твърди застрахователното съглашение да не е породило изначално правни последици и на още едно основание - същото е акцесорно и обезпечава изпълнението на главното задължение по договора за потребителски кредит. Поради акцесорния му характер на недействителния договор за кредит, същото не е породило права и задължения между страните.

На следващо място сочи договорът за застраховка да е недействителен на самостоятелно основание - тъй като е нарушена и за него разпоредбата на чл.10, ал.1 от ЗПК - текстът на договора за застраховка (Сертификат № ***, в т.ч. и общите условия към него - общо 21 стр.) са изписани с шрифт, който е по-малък от 12.

Навежда довод застрахователното съглашение да е нищожно и като противоречащо на добрите нрави. Твърди, че възнаграждението на застрахователя е явно нееквивалентно на осигурената защита и надхвърля значително застрахователните премии, предоставяни от други застрахователни компании, осигуряващи същата застрахователна защита.

Навежда довод за нищожност на застрахователния договор, в частта на пакет „Защита на плащанията на кредитни карти“, като сключен при липса на основание - ползващото се по договора за застраховка лице БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А. не е предоставило кредитна карта, за да обезпечава изпълнение на плащането по същата. Твърди, че на практика, застрахователните рискове на част от първия сертификат (в частта „Защита на плащанията“ на кредитополучателите на потребителски паричен кредит) и на втория сертификат „Защита на плащанията на кредитни карти“ се припокриват като основание и предмет. При положение, че на ищцата не била предоставена кредитна карта от страна на първия ответник и тя не е разполагала с парични средства по нея, които след усвояване да погаси, то счита застраховката да се явява безпредметна. Твърди, че потребителят - кредитополучател бил подведен да подпише договор, по който срещу задължението да заплати сумата от 1423,30лв. - застрахователна премия.

Твърди, че ищцата е заплатила на кредитодателя БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България десет вноски от по 136,48лв. всяка една от тях в периода от м.декември 2020г. до м. септември 2021г. вкл. (общо 1364,80лв.) С платежно нареждане било извършено и плащане в размер на 2636лв. от 20.09.2023г. Така, сборът на платените от ищцата парични суми възлизал на 4000лв.

На основание чл.131 от ГПК препис от исковата молба е връчен на

ответника „Юробанк България“ АД, който в законоустановения срок е депозирал писмен отговор.

Оспорен е размера на предявените иски.

По иска за прогласяване нищожност на договора за потребителски кредит сочи, че съгласно чл.23 от Закона за потребителския кредит, когато договорът за потребителски кредит е обявен за недействителен, потребителят връща само чистата стойност на кредита, но не дължи лихва или други разходи по кредита. По аргумент от тази разпоредба, цената на иска следва да се определи от сумата на недължимите от кредитополучателя лихва или други разходи, тъй като резултатът, който би могъл да бъде постигнат при уважаване на предявения петитум е единствено тяхната недължимост. Главницата подлежи на връщане от потребителя независимо от факта, че кредитното споразумение би могло да бъде обявено за недействително. Поради това, в настоящия случай стойността на иска възлиза на 4 188.80 лева (140 лева - такса ангажимент; 1423.20 лева - застрахователни премии и 2 625.60 лева - възнаградителна лихва).

Не оспорва, че ищецът е извършил 10 бр. плащания всяко в размер от 136.48 лева, общо 1364.80 лева, като посочените суми били действително постъпили по сметка на „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България“ КЧТ.

По отношение на посоченото от ищеца плащане в размер на 2 636 лева на 20.09.2023г., твърди, че сумата била преведена от „Юробанк България“ АД на „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД като част от общо плащане, дължимо към Агенцията, на 16.10.2023 година, тъй като към посочената дата процесното кредитно правоотношение било цедирано и задължението по него било дължимо към новия кредитор. Твърди, че с Потвърждение за извършена цесия на вземания от „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България“, било поето задължение, ако след датата на цесията от Клона бъдат получени плащания по цедираните вземания същите да бъдат превеждани на „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД. На това основание оспорва като неоснователен иска за възстановяване на сумата в размер на 140 лева.

Твърди, че с извършените 10 бр. плащания била погасена застрахователна премия в общ размер на 237.20 лева (10 вноски по 23.72 лева), т.е. не била налице платена сума по застрахователна премия в претендирания размер от 1 423.20 лева. Застраховката била прекратена м. октомври 2021г., тъй като застрахованият преустановил плащанията на застрахователната премия.

По отношение на възражение на ищеца за недействителност на

застраховка „Защита на плащанията по кредитни карти“, направено с уточняваща молба, навежда довод за неговата недопустимост поради липса на правен интерес, неоснователност и неправилност.

Твърди, че не е налице активирана кредитна карта, издадена от „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България“ КЧТ в полза на Г. П. К.. Съгласно клаузата на чл.12 от Договор №Р*** от 19.10.2020г., ако в определен срок не бъде издадена кредитна карта, раздел - „Отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и използване на кредитна карта“, не произвежда действие и ефект между страните. Видно било от изречение последно, стр.2 от Застрахователен сертификат за закрила на плащанията по кредитна карта, че ако „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България“ КЧТ не издаде и не предостави на Застрахования кредитна карта застраховката не се активира и сертификатът се счита за невалиден. Твърди, че застраховка по кредитна карта не съществува и от ищеца не са извършвани плащания по такава.

Твърди, че сумата от 1 423.20 лева представлява общата стойност на застрахователната премия по сключената по желание на ищеца Застраховка „Защита на плащанията“ във връзка с Договор №Р*** от 19.10.2020 г., но по нея били извършени плащания само в размер на 237.20 лева. Навежда довод за неоснователност на претендираното възстановяване на застрахователна премия, уговорена като възнаграждение за застрахователите по застраховка „Защита на плащанията“ на основание недействителност на друг договор за застраховка „Защита на плащанията по кредитни карти“, който освен това не бил произвел действие.

Оспорва като неоснователен довода, че било нарушено изискването на чл.11, ал.1, т.20 от ЗПК, като се твърди, че договорът за потребителски кредит не съдържал лихвения процент на ден.

Твърди, че изискването на чл.11, ал.1, т.20 от ЗПК въвеждащо задължение за кредитора да включи в договора за потребителски кредит информацията относно правото на потребителя на отказ от споразумението, било спазено в клаузата на чл.11, изречение пето от Договор № Р*** от 19.10.2020 година.

Навежда довод, че задължението за кредитора по чл.11, ал.1, т.9 от ЗПК да посочи приложимия лихвен процент на ден или референтен лихвен процент касало кредити, договорени при променлив лихвен процент. В Стандартния европейски формуляр за предоставяне на информация за потребителските кредити, предоставен на ищеца и чл.2 от процесния договор

ясно било посочено, че приложим е фиксиран лихвен процент. В чл.11, изречение седмо от Договор № Р*** от 19.10.2020 г. било записано, че лихвеният процент на ден е равен на лихвения процент, посочен в договора, разделен на 365 дни.

Оспорва като неоснователно твърдението, че Договор №Р*** от 19.10.2020г. бил съставен на шрифт по-малък от 12 в нарушение на чл.10, ал.1 от ЗПК. Процесното кредитно споразумение било съставено в писмена форма, на траен носител, по ясен и разбираем начин, като всички елементи на договора били представени на шрифт Garamond, размер 12.

Оспорва като неоснователен довода, че Застрахователният сертификат и Общите условия по застраховка „Защита на плащанията“, представляват приложения към Договора за кредит, към които да е приложимо изискването на чл.10 от ЗПК. Сочи, че за застрахователните съглашения, сключени във връзка с договори за кредит, е налице императивна правна уредба, включително по отношение на тяхната форма за действителност, съдържаща се в чл.382, във връзка с чл.348 от Кодекса за застраховането (КЗ). Твърди, че в посочените разпоредби, както и като цяло в КЗ не се съдържа изискване за определен вид или големина на шрифта, на който да бъдат съставяни документите по застрахователните правоотношения. Разпоредбата на чл.10, ал.1 от ЗПК касаела единствено договорите за потребителски кредит, а при определени условия и техните изменения и допълнения. В същата норма не се съдържал текст, предвиждащ нейната приложимост и към застрахователни договори.

Оспорва като неоснователно твърдението, че посоченият в кредитното споразумение ГПР е неверен, тъй като в него не били включени таксата ангажимент и застрахователната премия.

Твърди, че таксата ангажимент е включена в ГПР по процесния кредит. Посочва, че съгласно пар.1, т.1 от ЗПК "Общ разход по кредита за потребителя" са всички разходи по кредита, включително лихви, комисиони, такси, възнаграждение за кредитни посредници и всички други видове разходи, пряко свързани с договора за потребителски кредит, които са известни на кредитора и които потребителят трябва да заплати, включително разходите за допълнителни услуги, свързани с договора за кредит, и по-специално застрахователните премии в случаите, когато сключването на договора за услуга е задължително условие за получаване на кредита, или в случаите, когато предоставянето на кредита е в резултат на прилагането на търговски клаузи и условия.

В процесния случай, горесцитираното законово условие не било налице

и нямало основание за включване на застрахователната премия в ГПР, тъй като застраховката „Защита на плащанията“ била сключена по желание на клиента, след изрично изразено от него съгласие и сключването ѝ не представлявало условие за отпускане на заема или усвояването му при определени параметри. На ищеца бил предоставен Стандартен европейски формуляр за предоставяне на информация за потребителски кредити, в който (т.3, глава III) от кредитора изрично било обявено, че за отпускане на предложени заем или усвояването му при предложените условия не се изисква сключване на договор за застраховка, свързан с договора за кредит. Кредитополучателят предварително бил запознат, че застраховката е допълнително предлагана незадължителна услуга, предвид на което присъединяването му към застрахователната програма било в резултат от информиран избор.

Твърди, че в договора за кредит не се съдържат клаузи, предвиждащи, че отпускането на заема и/или усвояването му при предложените условия ще се реализира единствено в случай, че бъде сключена и застраховка. Ищецът имал правото да се откаже от застраховката (чл.5.6., изречение последно от Общите условия по застраховката) без това да доведе до каквито и да било промени по параметрите на заема му или начисляване на допълнителни такси. Нито в договора за кредит, нито в общите условия по застраховката се съдържали клаузи, предвиждащи каквито и да било последици, в случай че застраховката бъде прекратена (поради отказ или преустановяване на плащанията по застрахователната премия). Това обстоятелство доказвало, че кредитът би бил отпуснат при същите условия и без сключена застраховка. Твърди, че в противен случай прекратяването на застраховката щяло да доведе до значително увеличаване на риска за кредитора, което би било скрепено със съответните санкции за кредитополучателя, като такива в настоящия случай липсвали.

Твърди, че обстоятелството, че застраховка „Защита на плащанията“ била сключена по желание на Г. П. К. се установявало и от сключения между нея и „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България“ КЧТ договор за застрахователно посредничество, в който се съдържала декларация на клиента, съгласно която при сключване на договора за застрахователно посредничество ищецът вече бил кредитополучател по Договор за кредит №Р*** от 19.10.2020г. и като такъв, изрично заявявал интерес от покритие на рискове относно възможно настъпване на непредвидени неблагоприятни събития, свързани с нейния живот, здраве и заетост, в резултат от който би могла да претърпи загуба на трудоспособност и/или обичайният ѝ доход,

които да повлияят неблагоприятно върху възможността ѝ да обслужва надлежно погасителните вноски по кредита. Заявено било изрично, че се приема сключването със застрахователите на предложения ѝ договор.

Твърди, че „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А, клон България“ КЧТ бил кредитор по договора за кредит и застрахователен посредник по застрахователното правоотношение. В качеството си на кредитор имал правото да получи съответното месечно плащане по кредита, а в качеството на застрахователен посредник е имал законовото задължение да опосредява превода на сумата по застрахователната премия от застрахования към застрахователя (чл.337, ал.2 от КЗ). Поради това в клаузата на чл.2 от Договор №Р*** от 19.10.2020г. било предвидено изплащане на застрахователната премия едновременно с месечните погасителни вноски. Със същото се постигало улеснение и за потребителя, като задълженията му по кредитното и застрахователното правоотношения се обединявали и му се спестявало ежемесечно извършване на два отделни банкови превода, както и таксите за тях. Впоследствие сумите, постъпили за покриване на застрахователната премия, се превеждали на застрахователите. Навежда довод, че описаният в клаузата на чл.2 от Договора механизъм за заплащане на застрахователните премии, не може да бъде тълкуван в смисъл, че застраховката е условие за отпускане на кредита или усвояването му при разписаните параметри.

Твърди, че на ищеца бил предоставен Информационен документ за застрахователния продукт, информация съгласно Кодекса за застраховането за застрахователя, посредника и за условията по покритите рискове. С цитирания документ и общите условия на застраховката, който ищецът декларирал, че е получил, прочел и разбрал, на същия ясно и подробно било разяснено, че са налице два договора - за кредит и за застраховка, по които са налице отделни разходи, платими едновременно с една месечна вноска с оглед икономия и удобство за всички страни. На първа страница от договора за кредит, най-отгоре, на ред 3, бил посочен и общият размер на застрахователната премия и същият бил включен в общата стойност на плащанията. Тази информация била включена и в предварително предоставения Стандартен европейски формуляр. В съответствие с цитираната от ищеца практика на СЕС, потребителят бил изначално запознат с тежестта и реда за заплащане на разходите, както по кредитното, така и по застрахователното правоотношение и имал възможност да прецени дали се задължи и по двете или да получи единствено кредит.

Излага съображения, че прекият предмет на застраховката е свързан с нарушаване на неимуществени блага, което като вторична последица би

могло да доведе до невъзможност от заплащане на вноски по договора за кредит. Т.е. имущественото благо е вторично и не е прекият предмет на застрахователното правоотношение. Застраховката включвала рисковете смърт, инвалидизация, продължителни болнични, безработица, хоспитализация. Като ползвачи се лица и по двата пакета, при настъпване на покрит риск, било посочено не само „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България“ КЧТ, но и Застрахованият и неговите законни наследници, предвид на което следвал извод, че застраховката няма роля да обезпечи договора за кредит и представлява допълнителна незадължителна услуга, по избор на клиентите.

Оспорва като неоснователно твърдението на ищеца за неправилно отразен размер на ГПР. Годишно оскъпяване на кредита било законосъобразно изчислено и в съответствие с изискванията на чл.19, ал.1 и ал.4 от ЗПК. Твърди, че при изчисление на ГПР по кредита бил взет предвид пълният размер на главницата и всички разходи по кредита (освен изрично изключената по силата на §1, т.1 от ЗПК застрахователна премия), т.е. договорената лихва и такса ангажимент, като били спазени изцяло изискванията на чл.19, ал.1 от ЗПК, във вр. чл.19, ал. 2 и §1, т.1 от ЗПК. Договореният, усвоен с еднократна операция и предоставен на кредитополучателя размер на кредита бил 4000.00 лв. като чрез прихващане (т.нар. удръжка) било погасено ликвидно и изискуемо задължение за заплащане, възникнало по силата на сключения договор за заем - такса ангажимент. Посоченото действие било направено в полза и за улеснение на потребителя, който в противен случай, следвало да заплати същата сума чрез допълнителен банков превод. Не бил налице недостатък при изчислението на ГПР, тъй като счетоводно и юридически били използвани действителният размер на кредита и всички разходи за потребителя.

По отношения на довода на ищеца, че договорът за потребителски кредит следва да съдържа методика за изчисление на ГПР се позовава на съдебна практика, съгласно която нормата на чл.11, ал.1, т.10 от ЗПК е спазена, когато в заемното съглашение са посочени годишният процент на разходите по кредита и общата сума, дължима от потребителя, изчислени към момента на сключване на договора за кредит и взетите предвид допускания. Твърди, че всички компоненти предвидени в чл.11, ал.1, т.10 от ЗПК и посочени в практиката на ВКС се съдържали в Договор №Р*** от 19.10.2020г.: ГПР, общата сума дължима от потребителя, взетите предвид допускания, използвани при изчисляване на ГПР - началната дата за изчисляване на ГПР - датата на подписване на договора, като се приема, че

годината има 365 дни, независимо дали е високосна. В Договора за кредит била включена подробна информация относно разходите за потребителя, формиращи ГПР.

Твърди, че таксата ангажимент била ясно разписана в клаузата на чл.2 от договора, като се заплащала срещу задължение на кредитора за сключване на договора при фиксиран лихвен процент по смисъла на §1, т.5 от ЗПК. Таксата се заплащала от кредитополучателя при усвояване на кредита, като кредиторът удържал сумата посочена в поле „Такса ангажимент“ от общия размер на кредита. Стойността на таксата ангажимент била посочена на стр.1, раздел „Параметри и условия“, ред 5 -140 лева, а в Стандартния европейски формуляр ясно било разписано, че таксата е еднократна и представлява 3.5 % от размера на кредита.

Съгласно клаузата на чл.3 от процесното кредитно споразумение, погасителните вноски по кредита съставлявали изплащане на главницата по кредита, ведно с надбавка, съставляваща печалбата на кредитора - възнаградителна лихва. Сочи, че включването в договора за кредит на информация относно застрахователната премия и механизма за нейното плащане (чл.2) не може да се тълкува в ущърб на кредитора, тъй като със същото било целено предоставяне на пълна, точна и максимално ясна информация на потребителя относно стойността и реда за заплащане на задължението му по застрахователната правоотношение, което е избрал да сключи. Твърди, че с Договор №Р*** от 19.10.2020г. на потребителя била предоставена пълна точна и максимално ясна информация относно всички разходи по заема, които са включени в отразения ГПР. Същевременно, ГПР, отразен в процесния договор за кредит, включващ възнаградителна лихва и такса ангажимент, бил изчислен съобразно законоустановената формула в Приложение №1 от ЗПК. Твърди, че включване на елементите от законоустановената методика за изчисление на ГПР в съдържанието на договора няма да помогне на кредитополучателя при преценката му относно оскъпяването по кредита, а би объркало и затруднило потребителя.

Оспорва твърдението в договора за кредит да съществува клауза, съгласно която при инфлация в определен процент да се изменя размера на договорната лихва. В тази връзка оспорва като неоснователни доводите за нарушение на чл.11, ал.1, т.9, във връзка с чл.10, ал.1 от ЗПК, които се аргументират с твърдението, че такава клауза се съдържа в чл. 7 от Договора.

Моли исквете да бъдат отхвърлени, като неоснователни.

На основание чл.131 от ГПК препис от исковата молба е връчен на

ответниците „Кардиф - Общо Застраховане“ АД, чрез „Кардиф - Общо Засатраховане, Клон България“ КЧТ и „Кардиф Животозастраховане“ АД, чрез „Кардиф Животозастраховане, Клон България“ КЧТ, които в законоустановения срок са депозирали писмен отговор на исковата молба.

Оспорват като неоснователен довода, че процесният Договор за кредит не отговаря на изискванията на закона. Твърдят, че договорът е изготвен при спазване на всички изисквания на Закона за потребителския кредит - да бъде сключен писмено, на хартия или друг траен носител, по ясен и разбираем начин, като всички елементи от договора се представят на кредитополучателя с еднакъв шрифт, в два екземпляра. В Общите условия била предвидена и възможност кредитополучателят без да посочва причина да се откаже от Договора за кредит, от която възможност ищцата като кредитополучател не се била възползвала и изплащала регулярно вноските по Договора за кредит.

По отношение на доводите за нищожност на договора за застраховка сочат, че сключването на подобен род договори се подчинява на общите разпоредби за сключване на договорите, предвидени в чл.13 и чл.14 от Закона за задълженията и договорите. Твърдят, че процесната застраховка покрива настъпването на събития, свързани със здравето и живота на застрахованото лице, като покритията са изрично изброени в Застраховката. Сочат, че правната регламентация на застрахователния договор се съдържа и в чл.382 от Кодекса за застраховането /КЗ/, където в ал.2 е регламентирано, че застрахователният договор се сключва в полза на кредитор за обезпечение на вземането на кредитора само с изричното предварително писмено съгласие на длъжника. Видно било от Договора за кредит, че в него не се съдържат клаузи, предвиждащи, че отпускането на заема и/или усвояването му при предложените условия ще се реализира единствено в случай, че бъде сключена и застраховка. Сочат, че ищецът е имал правото да се откаже от застраховката съгласно чл.5.6, изречение последно от ОУ по Застраховката без това да доведе до каквито и да било промени по параметрите на заема или начисляване на допълнителни такси. Нито в Договора за кредит, нито в ОУ по застраховката се съдържали клаузи, предвиждащи каквито и да било последици, в случай че Застраховката бъде прекратена (поради отказ или преустановяване на плащанията по застрахователната премия). Това обстоятелство доказвало, че кредитът би бил отпуснат при същите условия и без сключена застраховка. В противен случай, прекратяването на застраховката би довело до значително увеличаване на риска за кредитора, което би било скрепено със съответните санкции за кредитополучателя,

каквито в процесния случай липсвали и от което ответниците извеждат, че застраховката е допълнителна незадължителна услуга. Посоченото обстоятелството твърдят да се доказва и от сключения между ищцата и Банката договор за застрахователно посредничество, в който се съдържа декларация на клиента, съгласно която при сключване на договора за застрахователно посредничество ищецът вече бил кредитополучател по Договор за кредит №Р*** от 19.10.2020 г. и като такъв, изрично заявявал интерес от покритие на рискове относно възможно настъпване на непредвидени неблагоприятни събития, свързани с нейния живот, здраве и заетост, в резултат от който би могла да претърпи загуба на трудоспособност и/или обичайният ѝ доход, които да повлияят неблагоприятно върху възможността ѝ да обслужва надлежно погасителните вноски по кредита. Заявено било изрично, че се приема сключването със застрахователите на предложения ѝ договор, като отпускането на кредита е предхождало сключването на застраховката, поради което последното не е било предпоставка за отпускане на заема или отпускането му при договорените условия.

Оспорват като неоснователен довода, че застрахователното покритие по Застраховките е нищожно като противоречащо на добрите нрави. Излагат съображения, че ищецът не сочи коя точно норма е нарушена от ответната страна, поради което искането за обявяване на нищожност на процесния договор поради нарушаване на добрите нрави следва да се отхвърли като неоснователно. Оспорва се като неистинно твърдението в исковата молба, съгласно което сумата, определена като застрахователна премия, значително надхвърляла осигурената защита и била в пъти по-висока от тази, предлагана от други застрахователи. Твърдят, че срещу заплащане на месечна застрахователна премия в размер на 23.72 лв. Кардиф приел да покрие следните рискове: Смърт в резултат на злополука и заболяване, Инвалидизация над 70% в резултат на злополука и заболяване, Продължителни болнични над 30 дни в резултат на злополука и заболяване, Безработица над 30 дни, Хоспитализация над 3 дни в резултат на злополука. В тази връзка и предвид изброените покрития по Застраховката Кардиф бил предложил голям брой покрития, защитаващи здравето и живота на кредитополучателя, като за това била определена една разумна премия, равняваща се на 23.72 лв. на месец.

Излагат съображения, че в конкретния случай не се касае за неравноправна клауза по смисъла на чл.143 ЗЗП (нарушаване на добрите нрави) поради обстоятелството, че застрахователите имат право да определят

застрахователната премия на база предоставена от кандидата за застраховане информация относно неговия здравен статус, възраст, както и други съществени за оценка на риска обстоятелства. Навеждат довод, че клаузата не е недобросъвестна, но и съдържа едно нормативно признато право на застрахователя, регламентирано, както в ОУ по Застраховката, така и в КЗ.

Оспорен е като неоснователен довода, че застрахователният договор е лишен от основание, тъй като реално било предоставено застрахователно покритие от страна на Кардиф от момента на застраховането на ищцата, за което била начислена отделна сума (застрахователна премия) и в тази връзка е било налице изпълнение на задължението от страна на застрахователя да носи риска от евентуално събитие, срещу заплащане на съответната застрахователна премия. Навеждат довод, че основанието не е необходимо изрично да е формулирано в съдържанието на договора, но трябва да може да се извлече от него. Чл.26, ал.2 ЗЗД установява оборима презумпция за съществуване на основание във всяка каузална сделка. Позовават се на разпоредбата на чл.349, ал.1 КЗ, съгласно която застрахователен интерес е правно призната необходимост от защита срещу последиците от възможно застрахователно събитие. Застраховката се сключва по силата на закона, която норма сама по себе си е основание той да бъде сключен. В случая, тази цел за застрахования била получаването на застрахователно покритие, а основанието за застрахователя било получаване на застрахователната премия. Застрахователен интерес бил налице още при включването на ищцата в покритието по Застраховката, тъй като именно нейно било решението да защити своя живот и здраве, чрез сключването на застрахователен договор, като преценката била само нейна.

Сочат, че дори да се приеме, че в конкретния случай е липсвало основание и интерес от сключване на договор, то застрахователният договор се прекратява, ако интересът отпадне по време на действието на договора, като застрахователят има право да задържи частта от премията, съответстваща на изтеклия срок на застрахователния договор до неговото прекратяване (чл.349, ал.5 от КЗ). По тези съображения оспорват като неоснователно искането за връщане в цялост на платената застрахователна премия до настоящия момент. Сочат, че застрахованото лице е разполагало със законово предвиден срок, в който е имало възможност да прекрати Договора за кредит, съответно Договорите за застраховки без да дължи обяснение, но въпреки това не се е възползвало от тази възможност, а едва в един много по-късен етап, след изплащане на целия кредит се навеждат твърдения за недължимост на задълженията.

Оспорват като неоснователно твърдението, че стойността на двете застраховки, представляват разход по кредита, който следва да бъде включен в Годишния процент на разходите (ГПР), а невключването им представлявало нарушение на чл.19, ал.1 и ал.2 от ЗПК. Пзовават се на § 1 от ДР на ЗЗП, съгласно който застрахователната премия или всеки друг разход, свързан с предоставянето на допълнителна услуга, са част от общите разходи, които се включват при изчислението на ГПР, но само ако са били задължително условие за сключването на договора за кредит. Съгласно чл.19 от Договора за кредит Потребителят не е длъжен да сключва застраховка при взимането на кредит, от което следвал извод, че допълнителната услуга по сключване на застраховките не е задължително условие за получаването на кредита, т.е. застрахователната премия не следва да бъде включвана в общите разходи по кредита. В Договора за кредит ясно бил посочен размерът на предоставения финансов ресурс, включващ размера на застрахователните премии, и формиращ общия размер на кредита — главница. Застрахователните премии са цената на допълнителната услуга, чиято парична равностойност се дължи от длъжника (застрахованото лице).

Оспорват възраженията на ищеца относно обстоятелството, че банката в качеството си на застрахователен агент посредничи при сключването на Застраховките. Сочат, че дейността по застраховане подлежи на регулационен контрол, който на територията на Република България се осъществява от Комисия за финансов надзор. В това и качество КФН има задължението стриктно да следи спазването на императивните разпоредби на Кодекса за застраховането. При пълното спазване на разпоредбите на закона банката получила разрешение да оперира в качеството си на застрахователен агент на Кардиф. В тази връзка и до колкото застрахователните сделки са вид търговски сделки, то като всяка една такава сделка същата била възмездна и в качеството си на търговец Банката имала право да получи възнаграждение за нея.

Сочат като неоснователен довода, че застрахователният договор има акцесорен характер, тъй като съществуването му не било обусловено от наличието на друго субективно право. Доказателство за това твърдение били разпоредбите на КЗ и изрично посочената в чл.343, ал.1 легална дефиниция на застрахователния договор. В конкретния случай бил налице застрахователен договор, по силата на който Кардиф е носил риска от настъпване на застрахователно събитие от момента на включването на ищцата в неговото покритие до пълното погасяване на кредита, за което своевременно е била заплащана и дължимата застрахователна премия, поради

възмездния характер на самия договор. Банката в качеството си на застрахователен агент е била само посредник при сключването на договора за застраховане, страна по който договор е Клона от една страна и кредитополучателят от друга, за което на последната е издаден и индивидуален застрахователен сертификат с пореден уникален идентификационен код, чрез който може да бъде установена самоличността на застрахованото лице при липса на точна информация за нея като страна.

По отношение на наведения в исковата молба довод за недействителност на застрахователния договор, тъй като текста в него не отговарял на изискванията на чл.10, ал.1 от ЗПК твърдят, че цитираната разпоредба касае само и единствено сключените договори за кредит. Застрахователният договор се изготвя съгласно специален нормативен акт - Кодекса за застраховането. В него не е предвидено задължение относно формата и шрифта на регламентираното в него.

Оспорват като неистинно твърдението на ищеца, че в случая била издадена и кредитна карта, във връзка с която била заплащана отделна застрахователна премия в размер на 1 423.20 лв. Твърдят, че в процесния случай цитираната кредитна карта не е породила своето действие, тъй като в законоопределения срок не била активирана. Видно било от чл.12 от условията по договора за кредит, че страните се договорили, че Банката може да издаде кредитна карта, след погасяване на кредита, но не по-късно от 18 месеца, считано от заплащането на първата погасителна вноска по кредита. В случая била предвидена възможност за ползването на кредитна карта, изрично волеизявление от страна на ищцата в тази връзка не било направено, съответно не било активирано покритие по картата и не била начислявана и заплащана отделна застрахователна премия (чл.4.3. и чл.7 от ОУ по застраховка „Защита на плащанията по кредитни карти“).

Молят да бъде постановено решение, с което исковете да бъдат отхвърлени, като неоснователни.

В проведеното по делото открито съдебно заседание ищецът не се явява и не се представлява. В писмено заявление пълномощникът на ищеца адв.Д.Ф. - САК, излага подробни съображения по същество на правния спор, обосноваващи основателност и доказаност на предявените искове. Навежда доводи за нищожност на договора за потребителски кредит поради неспазване на изискването за шрифт на чл.10, ал.1 от Закона за потребителски кредит и невярно разписан в договора ГПР, които обстоятелства твърди да се установяват от изготвените по делото съдебно-техническа и съдебно-

счетоводна експертизи. Моли исковите да бъдат уважени и в полза на адвокатата да бъде присъдено възнаграждение на основание чл.38, ал.2 от ЗА.

Ответникът „Юробанк България“ АД, редовно призован не се представлява в съдебно заседание. С писмена молба чрез пълномощника юрисконсулт М.М., моли исковите да бъдат отхвърлени, като неоснователни.

Ответниците „Кардиф - Общо Застраховане“ АД, чрез „Кардиф - Общо Застраховане, Клон България“ КЧТ и „Кардиф Животозастраховане“ АД, чрез „Кардиф Животозастраховане, Клон България“ КЧТ, в съдебно заседание не се представляват. С писмена молба чрез пълномощника адв.В. Р. молят исковите да бъдат отхвърлени, като неоснователни.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и събраните по делото доказателства, по отделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното от фактическа страна:

Не е спорно между страните и се установява от представения Договор за потребителски паричен кредит №Р*** от 19.10.2020г., ведно с общи условия към него, че „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България, чийто правопреемник е първият ответник „Юробанк България“ АД, е предоставило на ищеца Г. П. К. паричен кредит в размер на 4000лв., при ГПР в размер на 26,72 %, лихвен процент в размер на 22,22 %.

В параметрите на договора за потребителски кредит е включена застрахователна премия в размер на 1423,20 лв. и такса ангажимент в размер на 140 лв.

Общата сума, която съгласно договора кредитополучателят следва да заплати за периода на действие на договора е в размер на 8188,80лв.

Уговорено е, че дължимата от кредитополучателя сума е платима на 60 месечни вноски всяка в размер на 136,48 лв. с крайна падежна дата 15.11.2025г. - съгласно погасителен план, приложен в договора.

Установява се от клаузата на чл.2 от договора за потребителски паричен кредит, че общата стойност на плащанията в размер на 8188,80лв., посочена в договора за кредит, включва застрахователна премия в размер на 1 368,46 лв. В същата клауза от договора е предвидено, че застрахователната премия ще се плаща разсрочено с всяка месечна погасителна вноска - равен брой вноски, част от всяка месечна вноска, като съответните суми ще бъдат заплащани от кредитора на застрахователя, посочен в застрахователния сертификат.

Съгласно същата клауза на чл.2 от договора за потребителски кредит, кредитополучателят дължи „Такса ангажимент“ в размер на 140лв. срещу задължение на кредитора да сключи договора при фиксиран лихвен процент

по смисъла на §1, т.5 от ЗПК. Предвидено е, че таксата ангажимент се заплаща от кредитополучателя при усвояване на кредита, като кредиторът удържа сумата, посочена в поле „Такса ангажимент“, от общия размер на кредита.

Установява се от Сертификат № Р*** за застраховка „Защита на плащанията“ на кредитополучателите на потребителски паричен кредит, предоставен от „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България“ и Допълнителна медицинска услуга „Второ медицинско мнение“, предоставена от MediGuide International, че на 19.10.2020г. ищецът Г. П. К. е сключило с втория и третия ответници „Кардиф - Общо Засатраховане“ АД, чрез „Кардиф - Общо Застраховане, Клон България“ КЧТ и „Кардиф Животозастраховане“ АД, чрез „Кардиф Животозастраховане, Клон България“ КЧТ, договор за застраховка, при общи условия на застрахователя на застраховка „Защита на плащанията“ на кредитополучатели на потребителски паричен кредит, предоставен от „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България“.

Установява се от чл.1 от Общите условия, че застраховката „Защита на плащанията“ се сключва при условията на чл.382 от Кодекса за застраховането като застраховка за обезпечаване на кредит и предоставя на застрахованите лица застрахователна закрила при настъпване на съответните рискове, в резултат на които застрахованото лице реализира загуба на обичайния си доход, влияеща неблагоприятно върху възможността да обслужва надлежно погасителните вноски по кредита, във връзка с който е сключена застраховката. Покрити са рисковете смърт в резултат на злополука или заболяване, инвалидизация над 70% в резултат на злополука или заболяване, продължителни болнични над 30 дни в резултат на злополука или заболяване, безработица над 30 дни, хоспитализация над 3 дни в резултат на злополука - по пакет „Стандарт“ и пакет „Комбинирана защита“.

Уговорено е, че срокът на застраховката е равен на срока на договора за кредит. Като ползвачи се лица при настъпване на покрит риск по пакет „Стандарт“ са застрахования и „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България“ КЧТ, а по пакет „Комбинирана защита“ - застрахованият.

Установява се от Сертификат №***, че на същата дата 19.10.2020г. между Г. П. К. и застрахователите „Кардиф - Общо Засатраховане“ АД, чрез „Кардиф - Общо Засатраховане, Клон България“ КЧТ и „Кардиф Животозастраховане“ АД, чрез „Кардиф Животозастраховане, Клон България“ КЧТ, бил сключен договор за застраховка „Защита на плащанията по кредитни карти“, по силата на който са покрити рисковете смърт в резултат

на злополука или заболяване, инвалидизация над 70% в резултат на злополука или заболяване, продължителни болнични над 30 дни в резултат на злополука или заболяване, безработица над 30 дни, хоспитализация над 3 дни, за срок, равен на срока на договор за револвиращ потребителски кредит, по който е издадена кредитна карта.

В чл.1 от Общите условия за застрахователна програма „Защита на плащанията по кредитни карти“, неразделна част от застрахователния договор, е предвидено, че договорът се сключва при условията на чл.382 от Кодекса за застраховането като застраховка за обезпечаване на кредит и предоставя на застрахованите лица застрахователна закрила при настъпване на съответните рискове, в резултат на които застрахованото лице реализира загуба на обичайния си доход, влияеща неблагоприятно върху възможността да обслужва надлежно погасителните вноски по кредита, във връзка с който е сключена застраховката.

Установява се, че в индивидуалните клаузи на застрахователния договор е предвидено, че в случай, че „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България“, не издаде и не предостави на застрахования кредитна карта, застраховката не се активира и застрахователният сертификат се счита за невалиден.

Установява се от Договор за застрахователно посредничество №Р***, сключен между „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България“, като застрахователен посредник и Г. П. К., като клиент че последната е възложила срещу възнаграждение на застрахователния посредник да посредничи за сключване на застрахователни договори със застрахователите „Кардиф - Общо Засатраховане“ АД, чрез „Кардиф - Общо Засатраховане, Клон България“ КЧТ и „Кардиф Животозастраховане“ АД, чрез „Кардиф Животозастраховане, Клон България“ КЧТ. Възнаграждението на застрахователния посредник се дължи от застрахователя и е част от застрахователната премия.

Установява се от Допълнително споразумение от 14.02.2023г. към Рамков договор за продажба и прехвърляне на вземания от 15.02.2022г. между „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД и „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А.“, Потвърждение за извършена цесия на вземания, Приложение №1 от 15.02.2022г. към рамковия договор, уведомление до длъжника, че вземането на „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А.“ срещу длъжника Г. К. е било прехвърлено в полза на „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД на 14.02.2023г.

Установява се от Договор за прехвърляне на търговско предприятие по

реда на чл.15 от ТЗ от 31.05.2023г., че „Юробанк България“ АД е универсален правопреемник на „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А.“, клон България.

Установява се, че с преводно нареждане от 16.10.2023г. Юробанк България АД е превело на „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД сумата в общ размер на 22 431,69 лв.

От заключение на вещото лице по изготвената съдебно-техническа експертиза, което съдът кредитира, като компетентно, обективно и пълно, се установява следното:

Договор за потребителски паричен кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта Р*** от 19.10.2020г. е изготвен на шрифт „Garamond“, размер - 11,5 pt, като основното начертание - нормален шрифт (plain, normal), и на отделни места е използван и получер (bold).

Приложение към Договор за потребителски паричен кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта *** от 19.10.2020г. е изготвено на серифен шрифтът Garamond с размер 11,5 pt, като основното начертание - нормален шрифт (plain, normal) и на отделни места е използван и получер (bold).

Само в горната част текста „БНП ПАРИБА“ е изготвен на размер 21 pt и текста „лични финанси“ е на размер 18 pt.

Договор за застрахователно посредничество №Р*** е изготвен на шрифт „Arial Narrow“ с размера 9,5 pt, като основното начертание - нормален шрифт (plain, normal) и на отделни места е използван и получер (bold).

Кратък медицински въпросник за приемане на застраховане от 19.10.2020г. е изготвен на серифен шрифтът Garamond с размер 10 pt, като основното начертание - нормален шрифт (plain, normal) и на отделни места е използвани получер (bold) и Курсив(italic).

Сертификат №Р*** за застраховка „Защита на плащанията“ на кредитополучателите на потребителски паричен кредит, предоставен от „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България“ е изготвен на шрифт „Arial Narrow“ с размера е 9,5 pt, като на стр. 1,3, 13 има и размер 7,5 pt.

Общи условия за ползване на допълнителна медицинска услуга “Второ медицинско мнение“ в горната част шрифт е „Arial Narrow“ с размера 9,5 pt, а в долната част, където са фигурите шрифтът, е „Franklin Gothic Medium“ и размер 6,5 pt, като основното начертание - нормален шрифт (plain, normal) и на отделни места е използван и получер (bold).

Декларация за предоставяне на лични данни и информация за тяхната обработка във връзка с искане за отпускане на кредит, или сключване и

изпълнение на Договор за потребителски кредит Р*** е изготвена на шрифта Garamond, като в горната част е с размер 11 pt, а основния текст е с размер 10,5 pt, като основното начертание - нормален шрифт (plain, normal) и на отделни места е използван и получер (bold).

Приложение №2 към чл.5, ал.2 от ЗПК-Стандартен европейски формуляр за предоставяне на потребителски кредит е изготвено на шрифт Garamond с размер 11,5 pt, като основното начертание - нормален шрифт (plain, normal) и на отделни места е използван и получер (bold).

В съдебно заседание вещото лице изяснява, че няма данни за текстообработващата програма, на база сравнително изследване, прави извод, че вероятно текстообработващата програма е word. Заявява, че няма вероятност размерът и видът на шрифта да са различни, в хипотеза на използвана друга текстообработваща програма.

От заключението на вещото лице по изготвената съдебно-икономическа експертиза, което съдът кредитира, като компетентно, обективно и пълно, се установява следното:

По конкретния договор за потребителски кредит разходите, които са взети предвид за предоставения кредит от 4000 лв. при изчисляване на ГПР са: Договорна лихва - 22.22% и Такса ангажимент - 140 лв.

При изчисляване на ГПР не са включени като разходи по кредита — посочените в договора застрахователни премии по 23.72 лв. месечно.

Сумата от 140,00 лв. - такса ангажимент, е удържана от стойността на главницата, като реално усвоената главница след приспадането на такса ангажимент от главницата е 3860,00 лв.

Размерът на ГПР по процесният договор е 26,72%, а на ГЛП — 22,22%, на база посоченото в него.

При изчисляване на ГЛП от 22,22% върху сумата от 4000 лв., платима на 60 месечни вноски, експертизата изчислява, че лихвата е в размер на 2658,43 лв., а по договора е посочена такава в размер на 2765,60 лв. или със 107,17 лв. в повече. Вещото лице изразява становище, че вероятно разликата произтича от математически алгоритъм на софтуерен продукт на БНП Париба при изчисление на анюитетните вноски.

Вещото лице е дало заключение, че при включване на такса ангажимент към разходите по кредита в съответствие с регламентирания начин за изчисляване на ГПР в ЗПК, се установява ГПР, изчислен от експертизата в размер на 26.79%.

При изчисляване на ГПР при включване на всички разходи, посочени в

ЗПК — такса при сключване на договора (в случая това е такса ангажимент от 140 лв.), застрахователна премия в размер на 23.72 лв. месечно (общо 1423,20 лв. за 60 месечни вноски) и договорна лихва в размер на 2 658,43 лв. (по договора е посочена и начислена лихва в размер на 2765,60 лв. или със 107,17 лв. в повече), експертизата изчислява ГПР по договора в размер на 39,92%.

Даден е ГПР в три варианта:

I вариант: без такса ангажимент и застрахователни премии - 24,63 %

II вариант: с такса ангажимент и без застрахователни премии - 26,79%

III вариант: с такса ангажимент и със застрахователни премии - 39,92 %.

След прекратяване на застраховка „Защита на плащанията”, ГПЛ по процесния кредит не е променяно, а ГПР се изчислява при първоначалните параметри на договора и посочените в него разходи, които са били задължителен елемент, така че не е установена такава промяна.

По процесния договор за кредит са извършени плащания общо в размер на 1364,80 лв., с които са погасени главница в размер на 343,71 лв. по вноски до 15.09.2021г. включително; договорна лихва в размер на 783,89 лв. по вноски до 15.09.2021г. включително; застрахователни премии - 237,20 лв. по вноски с падежи от 15.12.2020г. до 15.09.2021г. включително.

Размерът на дълга към датата на цедиране на дълга към АСВ ЕАД 15.02.2022г. е 5 824,94 лв., от които 3 751,17 лв. главница, 1981,71 лева — възнаградителна лихва, 92,06 лева — законна лихва.

След извършената цесия, по сметка на БНП Париба, във връзка с процесния дълг, е постъпила сума в размер на 2 636 лева, която е преведена на новия кредитор (АСВ ЕАД), на 16.10.2023г., като част от общо плащане в размер на 22 431,69 лева. Сумата 2 636 лева се съдържа в плащане в общ размер на 22 431,69 лева.

Няма данни за заплащане на премия по застраховка „Защита на плащанията по кредитни карти”, тъй като по данни на ответника, няма активирана кредитна карта.

По отношение на превеждани суми от БНП Париба Пърсънъл на някое от двете застрахователни дружества за застрахователни премии във връзка с договора за потребителски кредит и издадения застрахователен сертификат, вещото лице е установило, че към края на всеки месец се генерира файл с дължимите през текущия месец застрахователни премии, разделени на различни специфики. Застраховките по кредити не се плащат всяка една по отделно, а с обща сума към застрахователя Кардиф, който е представляван от две дружества „КАРДИФ Общо Застраховане“ АД — клон България и

„КАРДИФ Животозастраховане“ АД — клон България, на месечна база. Прямо покритието на застраховката и нейното разпределение, се превежда на двете дружества поотделно. Установено е, че „БНП Париба“ е превело на всяко от застрахователните дружества суми в общ размер на 118,60 лв., включващи по 6 превода по 11,86 лв. на всяко дружество, на дати, посочени в табличен вид в експертизата.

С оглед на така установеното по делото от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

1. По иска с правно основание чл.26 ЗЗД, вр. чл.22 от ЗПК от Г. П. К. срещу ответника „Юробанк България“ АД, като правопреемник на „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А.“, клон България, за прогласяване нищожността на Договор за потребителски паричен кредит №Р*** от 19.10.2020г.:

Наведен е довод, че договорът е недействителен на основание чл.22 от ЗПК, вр. чл.10, ал.1 от ЗПК

Съгласно чл.22 ЗПК когато не са спазени изискванията на чл.10, ал.1, чл.11, ал.1, т.7 - 12 и 20 и ал.2 и чл.12, ал.1, т.7 - 9, договорът за потребителски кредит е недействителен. Липсата на всяко едно от тези императивни изисквания води до настъпване на последиците по чл.22 от ЗПК - изначална недействителност на договора за потребителски заем, тъй като същите са изискуеми при самото му сключване.

В чл.10, ал.1 ЗПК е предвидено, че договорът за потребителски кредит се сключва в писмена форма, на хартиен или друг траен носител, по ясен и разбираем начин, като всички елементи на договора се представят с еднакъв по вид, формат и размер шрифт - не по-малък от 12, в два екземпляра - по един за всяка от страните по договора.

От заключението на вещото лице по изготвената съдебно-техническа експертиза се установява, че договорът е изготвен на шрифт „Garamond“, размер - 11,5 pt. Следва извод, че не е изпълнено изискването за размер на шрифта, визирано в чл.10, ал.1 от ЗПК. Така установеното е самостоятелно и достатъчно основание за уважаване на иска и прогласяване недействителността на договора за потребителски кредит, на основание чл.22 от ЗПК.

За пълно следва да бъде посочено, че са нарушени и други изисквания.

Нарушено е изискването на чл.11, ал.1, т.11 и т.12 от ЗПК. В съдържанието на оспорения договор за потребителски кредит е инкорпориран погасителен план. Същият обаче не е съобразен със законоустановените изисквания. В него се съдържа информация относно погасителната вноски,

нейния падеж и непогасената главница, но липсва информация за лихвата на всяка погасителна вноска, изчислена на база на уговорения лихвен процент.

Не е спазено изискването на чл.11, ал.1, т.10 ЗПК. Разпоредбата предвижда, че договорът трябва да съдържа годишния процент на разходите по кредита и общата сума, дължима от потребителя, изчислени към момента на сключване на договора за кредит, като се посочат взетите предвид допускания, използвани при изчисляване на годишния процент на разходите по определения в приложение №1 към закона начин.

Нарушение на чл.11, ал.1, т.10 от ЗПК, водещо до недействителност по смисъла на чл.22 от ЗПК на договора за потребителски кредит, е налице не само, когато в него изобщо не е посочен ГПР, но и когато формално е налице такова посочване, но това е направено по начин, който не е достатъчно пълен, точен и ясен и не позволява на потребителя да разбере реалното значение на посочените цифрови величини, както и когато формално е налице такова посочване, но посоченият в договора размер на ГПР не съответства на действително прилагания между страните. И в трите хипотези е налице еднотипно нарушение на чл.11, ал.1, т.10 ЗПК, доколкото потребителят се явява реално лишен от информация за действителния размер на приложимия ГПР.

Съгласно чл.19, ал.1 ЗПК, ГПР изразява общите разходи по кредита за потребителя, настоящи или бъдещи /лихви, други преки или косвени разходи, комисиони, възнаграждения от всякакъв вид, в т.ч. тези, дължими на посредниците за сключване на договора/, изразени като годишен процент от общия размер на предоставения кредит. ГПР се изчислява по специална формула. Спазването на това изчисление, дава информация на потребителя как е образуван размерът на ГПР и общо дължимата сума по договора. В посочената величина, следва по ясен и разбираем за потребителя начин да са инкорпорирани всички разходи, които са пряко свързани с кредитното правоотношение.

В процесния случай в договора кредиторът се е задоволил единствено с посочването като абсолютни стойности на лихвения процент по кредита и ГПР. Липсва обаче ясно разписана методика на формиране годишния процент на разходите по кредита - кои компоненти точно са включени в него и как се формира същият - кои точно разходи са включени. По този начин потребителят е поставен в невъзможност да разбере какъв реално е процентът на оскъпяване на ползвания от него финансов продукт. Тъй като в договора няма уточнение по какъв начин е формиран ГПР, кои разходи включва съответният процент и какъв е математическият алгоритъм, по който се

формира годишното оскъпяване на кредита, следва, че е нарушен чл.11, ал.1, т.10 от ЗПК.

Отделно от това, ГПР, посочен в договора не отговаря на действителния такъв, при спазване разпоредбата на чл.19, ал.1 от ЗПК.

От заключението на вещото лице по изслушаната съдебно-икономическа експертиза се установява, че в посочения в договора ГПР 26,72 % не са включени като разходи по кредита застрахователните премии по 23,72 лв. месечно, а единствено такса ангажимент в размер на 140 лв. и договорна лихва от 22,22 %. При включване на застрахователните премии като разход, ГПР, изчислено от вещото лице е в по-висок размер - 39,92 %.

Както бе посочено, съгласно разпоредбата на чл.19, ал.1 от ЗПК годишният процент на разходите по кредита изразява общите разходи по кредита за потребителя, настоящи или бъдещи /лихви, други преки или косвени разходи, комисиони, възнаграждения от всякакъв вид/, изразени като годишен процент от общия размер на предоставения кредит, а съгласно §1, т.1 от ДР на ЗПК "общ разход по кредита за потребителя" са всички разходи по кредита, включително лихви, комисиони, такси, възнаграждение за кредитни посредници и всички други видове разходи, пряко свързани с договора за потребителски кредит, които са известни на кредитора и които потребителят трябва да заплати, включително разходите за допълнителни услуги, свързани с договора за кредита, включително застрахователни премии, в случаите, когато сключването на договора за услуга е задължително условие за получаване на кредита.

Такъв разход по кредита, който следва да бъде включен в ГПР, съдът приема, че са и застрахователните премии. По своята същност застрахователните премии представляват разход, свързан с кредита, доколкото се установява от клаузите на застрахователните договори, че са уговорени именно с цел да се обезпечат вземанията на банката по процесния договор за кредит и следва да се включат в ГПР, ако са условие за получаване на кредита. Установява се, че застрахователната премия е включена в раздел „Параметри и условия“ на договора за кредит. Застраховката е сключена и в полза на кредитора, който също посредничи на застрахователя по договора за застраховка, което допълнително обосновава извод, че тя е условие, наложено от кредитора за сключване на договора, а не избрано свободно от потребителя.

Поради изложените доводи предявеният иск за прогласяване нищожността на процесния договор за кредит се явява основателен на основание чл.26, ал.1, предл.1 от ЗЗД, вр. чл.22 ЗПК и следва да бъде уважен.

2. По иска с правно основание чл.34 ЗЗД, вр. чл.55, ал.1, предл. първо от ЗЗД от Г. П. К. срещу ответника „Юробанк България“ АД, като правопреемник на „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А.“, клон България, за осъждане на ответника да възстанови на ищцата сумата от 140 лв. - платена без правно основание въз основа на нищожния Договор за потребителски паричен кредит №Р*** от 19.10.2020г.:

Съгласно разпоредбата на чл.23 от ЗПК, когато договорът за потребителски кредит е обявен за недействителен, потребителят дължи само чистата стойност на кредита, но не дължи лихва или други разходи по кредита.

Претендираната сума от 140 лв. представлява заплатена от кредитополучателя такса - за задължение на кредитора да сключи договора при фиксиран лихвен процент. Същата не е част от чистата стойност на кредита и е заплатена от ищеца, чрез удържането ѝ от отпуснатата в заем сума при усвояване на кредита.

Предвид прогласяване нищожността на договора за потребителски кредит, посочената парична сума е недължима поради изначална липса на основание и следва да бъде реституирана в патримониума на ищеца. Предявеният иск следва да бъде уважен, като ответникът бъде осъден на основание чл.34 ЗЗД, вр. чл.55, ал.1, предл. първо от ЗЗД да заплати на ищеца сумата в размер на 140 лв.

3. По иска с правно основание чл.26 ЗЗД от Г. П. К. срещу ответниците „Кардиф - Общо Застраховане“ АД, чрез „Кардиф - Общо Застраховане, Клон България“ КЧТ и „Кардиф Животозастраховане“ АД, чрез „Кардиф Животозастраховане, Клон България“ КЧТ за признаване за установено спрямо ответниците нищожността на застрахователно съглашение, за което е издаден Сертификат №*** от 19.10.2020г. за застраховка „Защита на плащанията“ и Сертификат №*** за застраховка защита на плащанията по кредитни карти:

Безспорно се установява по делото, че договорите за застраховка са сключени за обезпечаване на договора за кредит.

Изрично в чл.1 от Общите условия на застраховка „Защита на плащанията“ и в чл.1 от Общите условия на застрахователна програма „Защита на плащанията по кредитни карти“ е посочено, че застраховките се сключват при условията на чл.382 от Кодекса за застраховането за обезпечаване на кредит и предоставят на застрахованите лица застрахователна закрила при настъпване на съответните рискове, в резултат

на които застрахованото лице реализира загуба на обичайния си доход, влияеща неблагоприятно върху възможността да обслужва надлежно погасителните вноски по кредита, във връзка с който е сключена застраховката. В застрахователните полици като предмет на застраховката е посочено съгласно Общи условия за застраховка „защита на плащанията“ на кредитополучателите на потребителски паричен кредит, предоставен от „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България“. При така установеното, волята на страните при сключване на договорите за застраховка се тълкува именно като обезпечение на договора за паричен кредит, отпуснат от БНП Париба. Следва извод, че обезпечаването на вземанията по договора за кредит е основание на договорите за застраховка. Предвид прогласяване изначалната недействителност – нищожност, на договора за потребителски паричен кредит, застрахователните полици са сключени при липса на основание. Съгласно чл.26, ал.2, предл.4 ЗЗД нищожни са договорите, при които липсва основание.

По отношение на договора за застраховка защита на плащанията по кредитни карти следва да бъде посочено, че същият е сключен под отлагателно условие – издаване от „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България“ и предоставяне на застрахования на кредитна карта, като в случай, че кредиторът по договора за кредит, за обезпечаване на който е сключен договора за застраховка, не издаде такава карта, застраховката не се активира и сертификатът се счита за невалиден. Не е спорно между страните по делото, че такава карта не е издавана на кредитополучателя, предвид на което не се е сбъднало отлагателното условие, при което договорът за застраховка започва да действа. Посоченото е ирелевантно в процесния случай, тъй като и договорът за застраховка защита на плащанията по кредитни карти е бил изначално нищожен, като сключен без основание, предвид нищожността на договора за кредит, който обезпечава. Сбъдването на отлагателното условие за влизане в сила на договора следва да бъде обсъждане единствено в хипотеза на действителен договор за застраховка, какъвто не е процесния.

Поради изложените доводи предявеният иск срещу застрахователните дружества следва да бъде уважен, като бъде прогласена нищожността на договорите за застраховка, на основание чл.26, ал.2, предл.4 ЗЗД.

При този изход на спора и на основание чл.38, ал.2 от ЗА ответникът „Юробанк България“ АД следва да заплати адвокатско възнаграждение на пълномощника на ищеца „Еднолично адвокатско дружество Д. Ф.“, за уважените иски по чл.26, ал.1 ЗЗД, вр. чл.22 ЗПК и по чл.55, ал.1, т.1 ЗЗД. В

производството по делото ищецът е защитаван безплатно от адвокатското дружество, видно от представения договор за правна помощ от 06.10.2023г. Предвид на това, на адвоката следва да бъде заплатено от ответника „Юробанк България“ АД адвокатско възнаграждение в общ размер на 1518,88 лв., от които 1118,88 лв., по иска с правно основание чл.26, ал.1 ЗЗД, вр. чл.22 ЗПК и 400 лв. по иска с правно основание чл.55, ал.1, т.1 ЗЗД, съобразно цената на всеки от исковите и чл.7, ал.2, т.2 и чл.7, ал.2, т.1 от Наредба №1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Във връзка с направеното от ответника „Юробанк България“ АД възражение относно цената на първия иск, съдът дължи да посочи, че приема за такава на основание чл.69, ал.1, т.4 от ГПК цялата стойност на договора, който се иска да бъде прогласен за нищожен, включваща общата стойност на плащанията по него, съобразно клаузите му, или сумата в общ размер на 8188,80 лв. Липсва основание като стойност на договора да бъде взета предвид само чистата сума по кредита, тъй като недължимостта на останалите вземания по договора за кредит /лихва, такси и др./ е последица от прогласяването му за нищожен.

По същите съображения ответниците „Кардиф - Общо Застраховане“ АД, чрез „Кардиф - Общо Застраховане, Клон България“ КЧТ и „Кардиф Животозастраховане“ АД, чрез „Кардиф Животозастраховане, Клон България“ КЧТ, следва да заплатят на основание чл.38, ал.2 от ЗА адвокатско възнаграждение на пълномощника на ищеца „Еднолично адвокатско дружество Д. Ф.“, за уважения срещу тях иск по чл.26, ал.2, предл.4 ЗЗД – в размер на 442,30 лв., съобразно цената на иска и чл.7, ал.2, т.2 от Наредба №1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Тъй като ищецът е освободен на основание чл.83, ал.2 от ГПК от заплащане на такси и разноски в производството по делото, на основание чл.78, ал.6 от ГПК ответникът „Юробанк България“ АД следва да заплати по сметка на Районен съд Левски държавна такса върху уважените срещу него искове в общ размер на 377,55 лв.

На същото основание ответниците „Кардиф - Общо Застраховане“ АД, чрез „Кардиф - Общо Застраховане, Клон България“ КЧТ и „Кардиф Животозастраховане“ АД, чрез „Кардиф Животозастраховане, Клон България“ КЧТ следва да заплатят по сметка на Районен съд Левски държавна такса върху уважения срещу тях иск в размер на 56,93 лева.

С оглед изхода на правния спор сторените от ответниците разноски за възнаграждения на вещи лица, следва да останат в тяхна тежест, както са направени.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ПРОГЛАСЯВА за НИЩОЖЕН на основание чл.26, ал.1, предл.1 ЗЗД, вр. чл.22 от ЗПК **Договор за потребителски паричен кредит №*** от 19.10.2020г.**, сключен между Г. П. К., ЕГН:*****, постоянен адрес: с.Т., общ.Л., *** и „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А.“, клон България, ЕИК:***, със седалище и адрес на управление: ***, чийто правопреемник е „Юробанк България“ АД, ЕИК:***, със седалище и адрес на управление: ***.

ОСЪЖДА на основание чл.55, ал.1, предл.1 от ЗЗД „Юробанк България“ АД, ЕИК:***, със седалище и адрес на управление: ***, като правопреемник на „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А.“, клон България, ЕИК:***, със седалище и адрес на управление: *** **да заплати на Г. П. К.,** ЕГН:*****, постоянен адрес: с.Т., общ.Л., *** сумата в размер на **140,00 лв. /сто и четиридесет лева/**, представляваща „такса ангажимент“ по Договор за потребителски паричен кредит №*** от 19.10.2020г., сключен между Г. П. К. и „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А.“, клон България, като платена без правно основание.

ПРОГЛАСЯВА за НИЩОЖНИ на основание чл.26, ал.2, предл.4 ЗЗД застрахователно съглашение, за което е издаден **Сертификат №*** от 19.10.2020г.** за застраховка „Защита на плащанията“ и застрахователно съглашение, за което е издаден **Сертификат №*** от 19.10.2020г.** за застраховка защита на плащанията по кредитни карти, сключени между Г. П. К., ЕГН:*****, постоянен адрес: с.Т., общ.Л., *** и „Кардиф - Общо Застраховане“ АД, регистрирано в търговския регистър на Парижкия търговски съд, с номер на вписване В ****, действащо в Република България чрез „Кардиф - Общо Застраховане, Клон България“ КЧТ, ЕИК:***, със седалище и адрес на управление: ***, и „Кардиф Животозастраховане“ АД, регистрирано в търговския регистър на Парижкия търговски съд под номер ***, действащо в Република България чрез „Кардиф Животозастраховане, Клон България“ КЧТ, ЕИК:***, със седалище и адрес на управление: ***.

ОСЪЖДА на основание чл.38, ал.2 от ЗА „Юробанк България“ АД, ЕИК:***, със седалище и адрес на управление: *** **да заплати на „Еднолично адвокатско дружество Д. Ф.“, БУЛСТАТ:***, вписано в САК с №***, представлявано от адвокат Д. Ф. - САК, вписана в САК с личен №*****, БУЛСТАТ:***, адвокатско възнаграждение в размер на 1518,88 лв.**

ОСЪЖДА на основание чл.38, ал.2 от ЗА „Кардиф - Общо Застраховане“ АД, регистрирано в търговския регистър на Парижкия търговски съд, с номер на вписване В ****, действащо в Република България чрез „Кардиф - Общо Застраховане, Клон България“ КЧТ, ЕИК:***, със седалище и адрес на управление: ***, и „Кардиф Животозастраховане“ АД, регистрирано в търговския регистър на Парижкия търговски съд под номер ***, действащо в Република България чрез „Кардиф Животозастраховане, Клон България“ КЧТ, ЕИК:***, със седалище и адрес на управление: *** **да заплатят** на „Еднолично адвокатско дружество Д. Ф.“, БУЛСТАТ:***, вписано в САК с №***, представлявано от адвокат Д. Ф. - САК, вписана в САК с личен №*****, БУЛСТАТ:***, адвокатско възнаграждение в размер на **442,30 лв.**

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.6 ГПК „Юробанк България“ АД, ЕИК:***, със седалище и адрес на управление: *** **да заплати** по сметка на Районен съд – Левски държавна такса в размер на **377,55 лв.**

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.6 ГПК „Кардиф - Общо Застраховане“ АД, регистрирано в търговския регистър на Парижкия търговски съд, с номер на вписване В ****, действащо в Република България чрез „Кардиф - Общо Застраховане, Клон България“ КЧТ, ЕИК:***, със седалище и адрес на управление: ***, и „Кардиф Животозастраховане“ АД, регистрирано в търговския регистър на Парижкия търговски съд под номер ***, действащо в Република България чрез „Кардиф Животозастраховане, Клон България“ КЧТ, ЕИК:***, със седалище и адрес на управление: *** **да заплатят** по сметка на Районен съд – Левски държавна такса в размер на **56,93 лева.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Плевенски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Левски: _____